For if he wants he can bend down and eat

- דאי בעי גחין ואכיל

Overview¹

The גמרא לורק הץ וכו' (where he was ר' אבין) where he is מרא לונב חלבו של הברו (where he is פטור הדרו מיראים (where he is ייב הלבו של הברו (where he is הנוב הלבו של הברו הייב (where he is הייב הלבו של הנוב הלבו הייב ול וניב הסדא ול וניב הסדא הייב ול וניב הלבו האים הייב ול וניב הסדא ול וניב הסדא (פטור אבין), however by עקירה ול וניב הסדא אפירה של הלב הלב של האבהה ולב without an הלב של האבהה הלב אול של הלב הלב מוניב ואביל מוניב מוניב אול וואביל מוניב מוניב

פירש בקונטרס⁴ למטה מג׳⁵ דלא הויא הגבהה -

רש"י explained that אי בעי גחין ואכיל means that he will bend down lower than three מפחים and (pick it up and) eat it, for this is not considered a הגבהה, since he never lifted the food higher than three שפחים –

תוספות disagrees with פרש"י:

-יקשה לרבינו יצחק דמה שייך הגבהה בדבר שהוא תופס בידו או בפיו 7 has a difficulty with פירש"י, for how do the rules of הגבהה apply to something which he is holding in his hand or in his mouth –

תוספות proves his point:

דונתן בידה אמר רחמנא ואמרינן בגיטין (דף עח,א) זרק לתוך קלתה מגורשת - דונתן בידה אמר רחמנא ואמרינן בגיטין (דף עח,א) that 'he should place it in her hand', and the

¹ See 'Overview' to the previous תוס' ד"ה שעקירה.

² Therefore since the חיוב שבת cannot occur without the עקירה, therefore it is considered as if the חיוב שבת began with the איראים, and he is פטור on account of חיוב שבת which happened during the קים ליה בדרבה מיניה.

³ Therefore since it is possible to eat the חלב without making a הגבהה is not אכילה, so (even) if he picked it up first, (nevertheless) he is אייה for the גניבה since it was not simultaneous with the אכילה.

⁴ בד"ה דאי.

 $^{^5}$ Generally any item which is within three טפּהים of the ground is considered לבוד as if it is on the ground. Therefore מפּהים assumes that if he picked up the חלב less than three טפּהים from the ground it is not considered as if he acquired the הגבהה through הגבהה (for it is as if he never picked it up from the ground). Therefore since it is possible to eat the without acquiring it, we cannot say that the אברה (גניבה and therefore in the case of חייב is חייב א considered. אניבה ואכילה) are not associated.

 $^{^{6}}$ חוספות maintains that this rule of לבוד is considered חוספות maintains that this rule of לבוד maintains that this rule of לבוד does not apply if the item is in one's hand (or mouth). Once the item is in a person's hand he is קונה the item even if it is תוך ג'. Presumably he is קונה because of קונה, not because of צורך אכילה is קונה, meaning he cannot eat it unless he is קונה it first (even if he eats it 1 , 1).

⁷ See 'Thinking it over' # 1.

גמרא states in מסכת גיטין regarding the משנה which states,⁸ 'he threw the גע into her sewing basket, she is divorced'; and ריש לקיש comments on this משנה; the basket -

קשורה⁹ אף על פי שאינה תלויה¹⁰ אף על גב דמיירי¹¹ ברשות הבעל²¹. Is required to be tied to her even though it is not hanging on her, but rather it is being dragged on the ground, even though we are discussing where the woman is in the domain of her husband -

יאפילו מאן $^{\epsilon_1}$ דבעי התם תלויה $^{\epsilon_1}$ אינו מצריך שתהא גבוה ג' - And even according to the one who requires there that the קלתה be suspended above the ground, nevertheless he does not require that the קלתה be above - ג' טפחים

תוספות offers his explanation why the הגבהה is not צורך אכילה:

אלא נראה לרבינו יצחק דהכי פירושו דאי בעי גחין ואכיל –

Rather it appears to the ר"י that this is the explanation of דאי בעי גחין אכיל, that - אם הוא בראש קנה יכול הוא לשחות ולתוחבה עד בית בליעתו

If the הלב is on the top of a rod, he can bend down and to insert the הלב into his esophagus, in which case there is no קנין הגבהה at all, so -

רב אכילה אינו עושה כן 15 והויא הגבהה זו לצורך אכילה בדבהך אכילה אינו עושה כן 16 והויא הגבהה זו לצורך אכילה בדבהך לשנת discusses, he does not do this, but rather he eats normally, and in that case the הגבהה - לצורך אכילה והגבהה - לצורך אכילה והגבה - לצורף - לצורף - לצורך אכילה והגבה - לצורף - לצו

מכל מקום הואיל ויכול להתחייב בלא הגבהה לאו צורך אכילה היא Nevertheless since it is possible that he should be liable for eating הגבהה without making a הגבהה, therefore we may conclude that הגבהה is not − לצורך אכילה −

תוספות concludes

והוא הדין דהוי מצי למימר דאפשר לאכילה בלא הגבהה כגון אם תחבה לו¹⁶ חבירו: And in truth the אכילה could have also said that it possible to have אכילה

_

⁸ עז,א.

⁹ If the basket is קשורה it is considered as if it is בידה.

¹⁰ In any case we see that she acquires the גט while her קלתה (which is the equivalent of ידה [see footnote # 9] is on the ground less than ידה מפחים. This proves that the rule of ג' טפחים does not apply to ידה. Rather the ידה always קלמטה מג' even if it is 'ברש"י, not like למטה מג'.

¹¹ The גמרא there asks how can her קלתה acquire the גע for her, since she is in her husband's דשות, the קלתה, the קלתה is considered גמרא proves that she is standing כליו של קונה ברשות מוכר.

 $^{^{12}}$ Therefore she is not גט on account of חצרה (since she is מטעם, but rather מטעם,

 $^{^{13}}$ This is אמר אמר רב יהודה and רב אושעיא.

 $^{^{14}}$ The requirement that it should be תלויה is to avoid the problem of כליו של קונה ברשות (see footnote # 11).

¹⁵ See 'Thinking it over' # 2.

¹⁶ The advantage of this example perhaps is that it is more likely. The main point is that eating is not dependent on עקירה as opposed to חיוב שבת that there must be an עקירה.

הגבהה, if for instance his friend stuck it into his mouth.

<u>Summary</u>

According to רש"י we require that one's hand rises more than three שפחים from the ground to be קונה. According to תוספות if the item is in one's hand or mouth he is קונה regardless whether it is less than three טפחים. The case of גחין is where it was on a rod and he never took it with his hand, but rather placed his mouth over the rod.

Thinking it over

- 1. It appears from חוספות that one is קונה if the food is in his mouth (even if it is פחות פחות 1. Why therefore is it understood that he was תוחב לתוך עד בית הבליעה, but nevertheless when it came into his mouth he was קונה before there is a חיוב מיתה, so it turns out that קנין (קנין is לצורך אכילה (קנין אכילה) הגבהה on the אכילה שובר without the קנין when it entered his mouth?! 18
- 2. חוספות explains that even though the case of רב חסדא is not where אי בעי גחין, but nevertheless since it is possible for אכילה without הגבהה he is חייב. Why was it necessary for חוספות to say this according to his שש, we seemingly have to say the same thing according to רש"י is not discussing a case of גחין ואכיל, but rather (as תוספות writes) since it is possible for אכילה without הגבהה we cannot say הגבהה אכילה צורך אכילה?!
- 3. What would be the ruling in the case of גהין ואכיל, would he be מניבה for the גניבה or not (according to both respective שיטות)? 20
- 4. Does the לשון of the גמרא that אי בעי גחין ואכיל lean more towards 'תוס' or 'תוס'?

 18 See אות ה' מערכה מערכה כט,א פסחים רע"א חידושי הידושי הידושי רע"א פסחים הידושי רע"א מערכה ה' אות הידושי רע"א פ

¹⁷ See footnote # 7.

¹⁹ See footnote # 15.

²⁰ Do you notice the irony?!